

til statens ligningsdirektorat til videre behandling.

Kan der ikke opnås enighed om opgørelsen af den pågældendes indkomst og/eller formue og om det deraf flydende skattekrav, eller finder man, at man ikke kan trænge til bunds i sagen, således at mere dybtgående behandling, eventuelt med bistand af politiet, er fornøden, eller drejer det sig om omfattende regnskaber, indsendes sagen til ligningsdirektoratet til videre behandling.

Ligningsdirektoratet er ikke i besiddelse af nogen statistik over, hvor lang tid sager af den herhenhørende art har været under behandling af vedkommende lokale myndighed eller amtsligningsinspektorat, men man har foretaget en optælling af 644 sager, der er sluttet af statens ligningsdirektorat i året 1970 med efterbetaling af skat og/eller bøde, og her har sagsbehandlingen haft følgende varighed:

<i>Antal sager:</i>	<i>Varighed:</i>
416	under 1 år
158	mellem 1 og 2 år
48	mellem 2 og 3 år
7	mellem 3 og 4 år
8	mellem 4 og 5 år
7	mellem 5 og 7 år

Ligningsdirektoratet må mene, at denne oversigt også giver et udtryk for den tid, der medgår til behandlingen af de sager, der afsluttes uden efterbetaling (altså henlægges).

Man vedlægger et antal eksemplarer af den i redegørelsen omtalte cirkulæreskrivelse af 5. september 1968.

Spørgsmål 21:

Hvorledes er mulighederne for at nedbringe den tid, der medgår til administrationens behandling af skattestraffesager?

Kan ministeren give noget tilsagn i så henseende?

Kan der opnås nogen forenkling og deraf følgende tidsmæssig gevinst, hvis man a) udvider adgangen til administrativ afgørelse af sagerne eller b) giver lavere instanser kompetence til administrativ afgørelse af visse sager?

Svar:

Spørgsmålet har været forelagt statens ligningsdirektorat, der har oplyst følgende:

For så vidt angår skatteadministrationens behandling af skattestraffesager skal man udtale, at man er af den opfattelse, at der med det nuværende personale og dets arbejdsopgaver ikke er store muligheder for væsentligt at nedbringe den tid, der medgår til sagernes behandling. Man skal i denne forbindelse også henlede opmærksomheden på, at det ofte er skatteyderens forhold, der bevirker, at sagens behandling trækker ud, og at dette især gælder større og mere vanskelige sager.

Da en administrativ afgørelse af en sag normalt altid er hurtigere end en domstolsafgørelse, vil en udvidelse af adgangen til administrative afgørelser naturligvis medføre en hurtigere sagsafslutning. Efter ligningsrådets hidtidige praksis er administrativ afgørelse udelukket, såfremt der foreligger skattesvig, d.v.s. forsætligt forhold, og bøden til staten overstiger 25.000 kr. Det er dog under overvejelse, hvorvidt denne grænse bør forhøjes, idet Højesteret i to domme afsagt i 1970 og 1971, hvor de undtagne skatter udgjorde henholdsvis 20.774 kr. (heraf staten 16.131 kr.) og 25.815 kr. (heraf staten 20.323 kr.) kun idømte bødestraffe på henholdsvis 40.000 kr. og 50.000 kr., uagtet der i begge sager var nedlagt påstand om frihedsstraf.

Som det fremgår af det i svaret ad spørgsmål 20 nævnte cirkulære af 5. september 1968, er der i vid udstrækning meddelt amtsligningsinspektorerne bemyndigelse til at fremkomme med forslag til afgørelse af efterbetaling og bøde, og man er opmærksom på, at de i cirkulæret fastsatte grænser eventuelt bør udvides. Det må dog tilføjes, at man under hensyn til ensartet afgørelse af sagerne må fastholde, at det fortsat er *ligningsrådet*, der træffer den endelige afgørelse.

Spørgsmål 22:

Kan der oplyses noget om, hvornår de i bemærkningerne omtalte overvejelser om skatteadministrationens struktur kan forventes afsluttet? Kan der allerede nu siges noget om, i hvilken retning resultatet af overvejelserne vil gå?